

SWEDISH ENVIRONMENTAL PROTECTION AGENCY

PROMEMORIA

2014-01-20 Ärendenr:
NV-07455-13

Regeringskansliet
Miljödepartementet
Att: Magnus Moreau
103 33 STOCKHOLM

Behov av ändringar i sektorsförfordningarna (SFS 2013:252, 2013:253, 2013:254) samt förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar

Efter underhandskontakt med handläggare på miljödepartementet angående behov av revidering av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar (FSF), förordningen (2013:253) om förbränning av avfall (FFA), förordningen (2013:254) om användning av organiska lösningsmedel och förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar återkommer Naturvårdsverket härmed med förslag till ändringar.

Denna promemoria omfattar enbart sådana förändringar som vi i detta första steg bedömt inte föranleder behov av remittering. Om miljödepartementet i någon del gör en annan bedömning önskar vi kännedom om det, så att vi kan inkludera de ändringarna i den större promemoria som kommer remitteras under våren.

Förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar

54 § FSF

Föreslagen ändring

Från en ny förbränningsanläggning med gasformigt bränsle får det inte släppas ut

1. mer än 5 milligram svaveldioxid per kubikmeter normal torr gas, om bränslet är en flytande gas,
2. mer än 200 milligram svaveldioxid per kubikmeter normal torr gas, om bränslet är en gas med lågt värmevärde från en koksugn,
3. mer än 400 milligram svaveldioxid per kubikmeter normal torr gas, om bränslet är en gas med lågt värmevärde från en masugn, eller
4. mer än 35 milligram svaveldioxid per kubikmeter normal torr gas, om bränslet är någon annan gas än de som avses i 1–3.

Första stycket gäller inte gasturbiner eller ottomotorer.

BESÖK: STOCKHOLM – VALHALLAVÄGEN 195

ÖSTERSUND – FORSKARENS VÄG 5, HUS UB

KIRUNA – KASERNGATAN 14

POST: 106 48 STOCKHOLM

TEL: 010-698 10 00

FAX: 010-698 10 99

E-POST: REGISTRATOR@NATURVARDSVERKET.SE

INTERNET: WWW.NATURVARDSVERKET.SE

Skäl till förslaget

54 § FSF genomför bilaga V, del 2.3 i IED (2010/75/EU (IED)). I 54 § 2 och 3 har siffrorna 200 och 400 blivit omkastade.

83 § FSF*Föreslagen ändring*

Tillsynsmyndigheten får ge dispens från en skyldighet enligt denna förordning att följa ett begränsningsvärde för svaveldioxid enligt någon av 44–54 §§, om

1. det bränsle som normalt används i förbränningsanläggningen har en låg svavelhalt,
2. begränsningsvärdet inte kan följas på grund av ett avbrott i försörjningen av lågsvavligt bränsle, och
3. avbrottet beror på en allvarlig brist *i* bränslet.
3. avbrottet beror på en allvarlig brist *på* bränsle.

Dispensen ska vara tidsbegränsad och får gälla i högst sex månader.

När tillsynsmyndigheten ger en dispens enligt första stycket ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål informera Naturvårdsverket.

Skäl till förslaget

En redaktionell ändring.

En allvarlig brist *i* bränslet kan lätt förstås som att bränslet på något sätt är felaktigt. Vad som avses är istället att det är svårt att få tag på bränslet. I artikel 30.5 i IED anges också ”*brist på*”.

Förordningen (2013:253) om förbränning av avfall**43 § FFA***Föreslagen ändring*

Mätningar av utsläpp till luft från en förbränningsanläggning ska

1. i fråga om stoft, totalt organiskt kol, väteklorid, vätefluorid, svaveldioxid, kväveoxider och kolmonoxid göras kontinuerligt, och
2. i fråga om kvicksilver, kadmium, tallium, arsenik, bly, krom, koppar, nickel, *zink*, dioxiner och furaner göras minst en gång var tredje månad under anläggningens tolv första driftmånader och därefter minst två gånger per år.
2. i fråga om kvicksilver, kadmium, tallium, *antimon*, arsenik, bly, krom, *kobolt*, koppar, *mangan*, nickel, *vanadin*, dioxiner och furaner göras minst en gång var tredje månad under anläggningens tolv första driftmånader och därefter minst två gånger per år.

Trots första stycket 1 behöver mätningar av vätefluorid inte göras kontinuerligt, om sådana behandlingssteg används som säkerställer att begränsningsvärdet för utsläpp av väteklorid följs och utsläpp av vätefluorid i stället mäts periodiskt enligt det som gäller för de föroreningar som anges i första stycket 2.

Skäl till förslaget

En felaktig uppräkningslista av metaller har gjorts i 43 § första stycket andra punkten FFA. Troligen har listan i 45 § om utsläpp till vatten kopierats. Vid en

jämförelse med för vilka ämnen det finns begränsningsvärden (se t.ex. 95 § FFA) framgår att zink felaktigt inkluderats, samt att antimon, kobolt, mangan och vanadin saknas.

Bestämmelsen genomför bilaga VI del 6 punkt 2.1.a och c i IED. Direktivstexten är oförändrad i förhållande till vad som gällde tidigare enligt direktiv (2000/76/EG) om avfallsförbränning (WID). Det är således inte tänkt att det ska vara någon ändring mot förut.

I direktiven anges dock endast att ”tungmetaller” ska mätas med de angivna intervallen. Vilka metallerna är preciseras inte. Vi menar dock att det rimligen måste ställas mätkrav på de metaller som det också finns begränsningsvärden för. De anges explicit i bilaga VI del 3 och 4 IED och i bilaga 2 WID, och som sagt, i 95 § FFA.

Förordningen (2013:254) om användning av organiska lösningsmedel

I prop. 2012/13:35 (s. 25) anges att reglerna om användning av organiska lösningsmedel i princip är oförändrade i IED i förhållande till VOC-direktivet (1999/13/EG). Därmed borde det i princip inte vara några förändringar i sak mellan våra föreskrifter (NFS 2001:11) som genomförde VOC-direktivet och den nya förordningen som genomför IED.

Vi har dock uppmärksammat på några sådana fall som därför beskrivs nedan. I två fall rör det sig om relativt tydliga skrivfel som vi föreslår ändringar till men i det tredje fallet är det inte lika klart om det funnits en tanke bakom förändringen eller inte.

58 § förordningen 2013:254

Föreslagen ändring

Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser läderbeläggning där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 10 ton per år får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel inte uppgå till mer än 75 gram per kvadratmeter belagt läder. Om lösningsmedelsförbrukningen *inte* uppgår till mer än 25 ton organiska lösningsmedel per år, får de totala utsläppen *dock* uppgå till högst 85 gram per kvadratmeter belagt läder.

Trots första stycket får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel uppgå till högst 150 gram per kvadratmeter belagt läder, om verksamheten avser lädervaror som används som väskor, skärp, plånböcker eller andra mindre konsumtionsvaror

Från en verksamhet som avses i 53 § och som avser läderbeläggning där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 10 *men inte mer än* 25 ton per år får de totala utsläppen av organiska lösningsmedel inte uppgå till mer än 85 gram per kvadratmeter belagt läder. Om lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 25 ton organiska lösningsmedel per år, får de totala utsläppen uppgå till högst 75 gram per kvadratmeter belagt läder.

Skäl till förslaget

Bestämmelsen genomför bilaga VII del 2 punkt 13 i IED som motsvarar vad som gällde enligt bilaga IIA punkt 13 i VOC-direktivet. I direktiven anges att

vid en lösningsmedelsförbrukning på mellan 10 och 25 ton per år ska gränsvärdet 85 g/m² gälla och för en förbrukning på mer än 25 ton per år ska gränsvärdet 75 g/m² gälla.

Sannolikt har det blivit ett skrivfel här och vi föreslår ovanstående ändring för att korrigera det.

67 § förordningen 2013:254

Föreslagen ändring

Från en verksamhet som avses i 53 § där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år och verksamheten avser beläggning på metall, plast, textil, väv, folie, papper eller annat och inte omfattas av någon av 56–63 §§ får diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 20 procent av lösningsmedelstillförseln. Om lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 25 procent av lösningsmedelstillförseln.

Från en verksamhet som avses i 53 § där lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 5 ton per år och verksamheten avser beläggning på metall, plast, textil, väv, folie, papper eller annat och inte omfattas av någon av 56–63 §§ får diffusa utsläpp inte innebära att mer organiska lösningsmedel släpps ut än den mängd som motsvarar 25 procent av lösningsmedelstillförseln. Om lösningsmedelsförbrukningen uppgår till mer än 15 ton per år, får de diffusa utsläppen dock motsvara högst 20 procent av lösningsmedelstillförseln.

Skäl till förslaget

Nivåerna för tillåtna utsläpp har kastats om i förordningen i förhållande till vad som gällde tidigare och vad som gäller enligt IED. Enligt Bilaga 2A p 8 i våra föreskrifter (NFS 2001:11) gällde 25 procent för anläggningar som förbrukade 5-15 ton per år och 20 procent för de som förbrukade mer än 15 ton.

Enligt förordningsmotiven (Fm 2013:2) genomför 67 § i förordningen bilaga VII, Del 2, punkt 8, första andra och fjärde kolumnerna i IED. Där finns ingen ändring i förhållande till våra föreskrifter. Det är även logiskt att gränsen blir strängare ju mer lösningsmedel man använder. Sannolikt är detta ett skrivfel som bör rättas till.

81 § förordningen 2013:254*Föreslagen ändring*

För en verksamhet som omfattas av 80 § ska planen för minskade utsläpp innebära ett mål för minskningen där utsläppsmålet bestäms genom att referensvärdet enligt 80 § multipliceras

1. med summan av 15 plus begränsningsvärdet för diffusa utsläpp enligt 59 eller 65 §, om verksamheten omfattas av någon av de bestämmelserna, 2. med summan av 15 plus begränsningsvärdet för diffusa utsläpp enligt 66 § <i>andra</i> meningen, om verksamheten omfattas av den bestämmelsen, och 3. med summan av 5 plus det begränsningsvärde för diffusa utsläpp som gäller för verksamheten enligt 45, 48, 50, 51, 52, 56 eller 57 § eller 67 § <i>första</i> meningen, om verksamheten omfattas av någon av de bestämmelserna.	2. med summan av 15 plus begränsningsvärdet för diffusa utsläpp enligt 67 § <i>första</i> meningen, om verksamheten omfattas av den bestämmelsen, och 3. med summan av 5 plus det begränsningsvärde för diffusa utsläpp som gäller för verksamheten enligt 45, 48, 50, 51, 52, 56 eller 57 § eller 67 § <i>andra</i> meningen, om verksamheten omfattas av någon av de bestämmelserna.

Skäl till förslaget

Vid beräkning av plan för minskade utsläpp har det enligt våra föreskrifter varit skillnad i beräkningsformeln om företaget omfattats av punkt 8 i bilaga 2A (beläggning av metall) beroende på lösningsmedelsförbrukning. Tröskelvärdena för förbrukningen var 5-15 ton per år eller mer än 15 ton per år. Vid beräkningen av utsläppsmålet skulle, enligt Bilaga 2B punkten ii c till föreskrifterna, referensutsläppet multipliceras med en procentsats motsvarande EU-gränsvärdet för diffusa utsläpp + 15 procent om det var beläggning av metall och de förbrukade 5-15 ton lösningsmedel per år. Översteg förbrukningen 15 ton per år skulle man istället beräkna utsläppsmålet genom att multiplicera det årliga referensutsläppet med EU-gränsvärdet + 5 procent.

Punkten ii c i Bilaga 2 B till våra föreskrifter motsvaras av samma bestämmelser i Bilaga VII, del 5, punkt b i IED. Tröskelvärdena är också desamma i Bilaga VII del 2 punkten 8 i IED som i punkt 8 i bilaga 2A till våra föreskrifter.

Vid beräkning enligt 81 § p 3 i den nya förordningen gäller för denna typ av verksamhet som numera omfattas av 67 § första meningen samma förordning (dvs det lägre tröskelvärdet) att man utgår från summan av 5 plus begränsningsvärdet. Detta överensstämmer inte med vad som gäller enligt IED, där man för det lägre tröskelvärdet ska utgå från 15 och för det högre från 5. Hänvisningen i 81 § p 3 borde därför vara till 67 § *andra* meningen.

Vad som nu gäller för det högre tröskelvärdet (67 § *andra* meningen) framgår inte av den nya förordningen.

I 81 § p 2 görs istället en hänvisning till 66 § *andra* meningen. Denna paragraf omfattar dock punktutsläpp och inte diffusa utsläpp. Sannolikt har den hänvisningen blivit felaktig och borde istället vara till 67 § *första* meningen.

De förslagna två justeringarna skulle enligt vår bedömning lösa problemet beskrivet ovan.

85 § förordningen 2013:254*Föreslagen ändring*

Tillsynsmyndigheten får ge dispens från kraven i 66 och 67 §§ i fråga om skeppsbyggnad, flygplanslackering eller annan verksamhet, om

1. det inte är möjligt att använda de organiska lösningsmedlen i en innesluten process,
2. det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att uppfylla kraven, och
3. den teknik används som är förenlig med kraven i 2 kap. 3 och 7 §§ miljöbalken.

3. den teknik som används är förenlig med kraven i 2 kap. 3 och 7 §§ miljöbalken.

Skäl till förslaget

Språklig justering som miljödepartementet (Karin Sparrman) tagit med i sin PM om behov av kommande ändringar.

Ändringen ger ett något enklare språk men är inte nödvändig ur sakhänseende som vi ser det.

Förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar**3 § första stycket punkt 1***Föreslagen ändring*

En verksamhet eller åtgärd ska alltid antas medföra en betydande miljöpåverkan, om verksamheten eller åtgärden

1. omfattas av tillståndsplikt eller anmälningsplikt enligt någon av 2 kap. 1 el-ler 2 §, 3 kap. 1 §, 4 kap. 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15 eller 16 §, 6 kap. 1 eller 2 §, 7 kap. 1 eller 2 §, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap., 11 kap. 1, 2, 4, 5 eller 6 §, 12 kap. 1, 2, 3 eller 5 §, 14 kap. 1, 2, 8, 9, 14 eller 15 §, 15 kap. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 eller 17 §, 17 kap. 1, 4 eller 5 §, 18 kap. 3, 6, 7 eller 9 §, 19 kap. 1 eller 4 §, 20 kap. 1 eller 3 §, 21 kap. 2, 4, 5, 6, 10 eller 11 §, 22 kap., 24 kap. 1, 3 eller 4 §, 28 kap. 1 § eller 29 kap. 11, 15, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 35, 36, 38, 39, 40, 42, 43, 46, 48, 51, 55, 56, 57, 61 eller 62 § eller 30 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251),

En verksamhet eller åtgärd ska alltid antas medföra en betydande miljöpåverkan, om verksamheten eller åtgärden

1. omfattas av tillståndsplikt eller anmälningsplikt enligt någon av 2 kap. 1 el-ler 2 §, 3 kap. 1 §, 4 kap. 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15 eller 16 §, 6 kap. 1 eller 2 §, 7 kap. 1 eller 2 §, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap., 11 kap. 1, 2, 4, 5 eller 6 §, 12 kap. 1, 2, 3 eller 5 §, 14 kap. 1, 2, 8, 9, 14 eller 15 §, 15 kap. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 eller 17 §, 17 kap. 1, 4 eller 5 §, 18 kap. 3, 6, 7 eller 9 §, 19 kap. 1 eller 4 §, 20 kap. 1 eller 3 §, 21 kap. 2, 4, 5, 6, 10 eller 11 §, 22 kap., 24 kap. 1, 3 eller 4 §, 28 kap. 1 § eller 29 kap. 11, 15, 16, 18, ~~19~~, 20, ~~21~~, 22, ~~23~~, 24, ~~25~~, 26, ~~27~~, 35, 36, 38, 39, 40, 42, 43, 46, 48, 51, 55, 56, 57, 61 eller 62 § eller 30 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251),

Skäl till förslaget

I listan över verksamheter som alltid ska antas medföra en betydande miljöpåverkan i 3 § förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar (MKB-förordningen) har inte följändringar gjorts i enlighet med de ändringar som gjordes av koderna 90.180 - 90.231 vid flytten från bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (FMH-bilagan) till miljöprövningsförordningen (2013:251) (MPF). Varannan kod har glömts bort.

I den tidigare gällande MKB-förordningen hade regeringen bedömt att alla tillståndspliktiga ansökningar om förbränning av avfall alltid ska antas medföra en betydande miljöpåverkan.

Var och en av de nämnda koderna i FMH-bilagan delades vid flytten till MPF upp i två, en för så kallade samförbränningsanläggningar och en för så kallade avfallsförbränningsanläggningar. Till exempel blev 90.180 nu 90.180 och 90.181, vilka anges i 29 kap. 18 § respektive 19 § MPF.

Mot denna bakgrund behöver uppräkningsen i 3 § MKB-förordningen kompletteras med 29 kap. 19, 21, 23, 25 och 27 §§ MPF. Dessa anger tillståndsplikt för avfallsförbränningsanläggning. Det är i förordningen om förbränning av avfall beteckningen på de verksamheter för vilka de skarpaste materiella kraven gäller vid förbränning av avfall.

Uppräkningsen i 3 § första punkten 1 MPF omfattar, vad gäller anläggningar som förbränner avfall, både sådana verksamheter som är industriutsläppsverksamheter (29 kap. 18, 22 och 24 §§) och sådana som inte är det (29 kap. 20 och 26 §§). Liksom 29 kap. 20 § gäller 29 kap. 21 § inte industriutsläppsverksamhet. Liksom 29 kap. 26 § gäller 29 kap. 27 § inte industriutsläppsverksamhet.

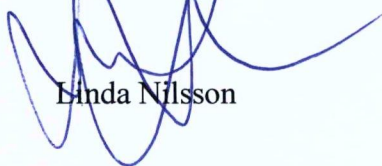
Genom de föreslagna ändringen återsälls vad som gällde enligt förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Möjligen kan här tilläggas att detta förslag inte har något att göra med det som Naturvårdsverket kommer att redovisa inom det regeringsuppdrag om översyn av MKB-förordningen. Dock omnämns även i den (till miljödepartementet ännu olevererade arbetsversionen av) redovisningen den saknade följdändring som vi påtalar här.

Beslut om denna skrivelse har fattats av sektionschefen Linda Nilsson.

Vid den slutliga handläggningen har deltagit Staffan Asplind och Ingrid Backudd, den förstnämnde föredragande.

Linda Nilsson

Staffan Asplind